

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР І ВСЕСОЮЗНІЙ ЦЕНТРА- ЛЬНІЙ РАДІ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС розглянули питання про порядок підбиття підсумків у соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і про заходи заохочення переможців у цьому змаганні.

У прийнятій постанові Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС з великим задоволенням відзначили, що на підприємствах, будовах, у колгоспах і радгоспах, в установах та організаціях широко розгорнулось всенародне соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна — геніального продовжувача революційного вчення Маркса і Енгельса засновника Комуністичної партії Радянського Союзу, вождя великої Жовтневої соціалістичної революції, будівника першої в світі соціалістичної держави.

Велике політичне і трудове піднесення в країні є переконливим виявом високої ідейності радянського народу, глибокого розуміння і підтримки ним політики Комуністичної партії, його непохитної вірності великій справі комунізму.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР і Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спілок, високо оцінюючи самовіддану працю радянських людей, на ознаменування успіхів учасників соціалістичного змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна для заохочення переможців встановили Ленінську ювілейну Почесну грамоту ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Ленінські ювілейні Почесні грамоти присуджуються спільною Постановою ЦК КПРС, Президією Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС колективам підприємств промисловості, транспорту, зв'язку, будівництва, торгівлі, колгоспів, радгоспів та організацій, які найбільш відзначились в ювілейному соціалістичному змаганні, добилися високих показників у ході підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Встановлено, що оголошення постанови ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС про присудження Ленінської ювілейної Почесної грамоти і вручення її переможцям здійснюється на урочистих засіданнях, зборах, мітингах.

Колективам підприємств, колгоспів, радгоспів і організацій, удостоєних Ленінських ювілейних Почесних грамот, видаються також загальносоюзні грошові премії в розмірах, передбачених для колективів, нагороджуваних за підсумками всесоюзного соціалістичного змагання перехідними Червоними прапорами Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Для нагородження передових робітників, колгоспників, спеціалістів народного господарства, працівників громадських організацій, діячів науки і культури, які показали високі зразки праці в ході підготовки до ленінського ювілею, встановлено ювілейну медаль «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

ПОСТАЧАЛЬНИКИ І ЗАМОВНИКИ РАДЯТЬСЯ

У Центральному правлінні УТОГ відбулася виробнича нарада представників територіальних управлінь матеріально-технічного постачання України, «Головпостачу» УРСР та інших організацій з модельєрами, технологами і конструкторами швейного виробництва Українського товариства глухих. На нараді йшла мова про відновлення контрактів між замовниками та постачальником — нашим Товариством, про вдосконалення старих та впровадження нових моделей спецодягу на 1970 рік.

Начальник технологічного відділу швейно-трикотажних виробів Проектно-конструкторського бюро УТОГ І. О. Юсман розповіла присутнім про плани і перспективи швейних підприємств системи Товариства, про їх досягнення і потенційні можливості.

Представникам замовників було запропоновано ознайомитись з моделями спецодягу, освоєними підприємствами Товариства. Разом з тим наші технологи запропонували певні вдосконалення в розробці деяких фасонів спецодягу для будівників різних професій. Наприклад, костюм для бетонників недоцільно шити на зам-

ку-блискавці, оскільки ця деталь не відповідає умовам роботи з розчином бетону. Недоцільно також шити костюм для зварників на азбестовій прокладці. Це дуже дефіцитний матеріал, а тим часом костюм з нього можна замінити якимось аналогічним.

Технологи запропонували також сумістити деякі фасони спецкостюмів, оскільки вони майже не відрізняються ні за зовнішнім виглядом, ні за призначенням. Серед них — костюми мулярів і такелажників, жінок-мулярів і крановщиць.

Представники територіальних управлінь виступили з своїми міркуваннями та зауваженнями, вказали на деякі істотні недоліки в пошиві спецкостюмів Білоцерківським і Харківським УВП-2. Добре відзивались замовники про роботу Артемівського, Луганського, Кам'янець-Подільського та Житомирського підприємств.

На нараді були висловлені побажання, щоб запровадити у виробництво не тільки моделі одягу, запропоновані Міністерством важкого будівництва, а й свої власні, відповідно до потреб працівників різних спеціальностей.

Л. ГРИГОР.

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (116)

Субота, 20 вересня 1969 року

Ціна 2 коп.

На Ленінській трудовій вахті

ЗБОРИ ВИРОБНИЧНИКІВ

Нещодавно в Славутському клубі глухих відбулися збори членів УТОГ, присвячені підготовці до Ленінського ювілею. Голова міжрайвідділу тов. Назарук познайомила присутніх зі славними ділами трудящих глухих, які працюють на підприємствах міста та на полях колгоспів району. Серед них — подружжя Бекер, Василь Білов, Ольга Лебідь та багато інших.

На зборах виступили передовики виробництва — робітник побутокмбінату Петро Тадей, кращий столяр Славутського міжколгоспбуду Анатолій Овсяновський та інші. Вони розповіли про свої підвищені зобов'язання, взяті на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і закликали присутніх наслідувати їх приклад.

А. АРІН.

Наш нештат. кор.

Хмельницька обл.

С. Горбань — ткаля капронового цеху Львівського УВП-2. Ударниця комуністичної праці вона систематично перевиконує виробничі завдання. Фото Г. АГАЖАНОВА.

ПРАЦЮЄМО БЕЗ РЕКЛАМАЦІЙ

Вже четвертий рік, як наше учбово-виробниче підприємство перейшло на випуск нових зразків продукції — форсунок і кранів для асфальтозмешувачів та асфальто-бітумних заводів, замків спеціального призначення і фільтрувальних елементів для потреб нашої промисловості.

Основні наші заводи-замовники — це Кременчуцький «Дормаш» та Карловський машинобудівний.

З самого початку освоєння, адміністрацією було правильно організовано роботу виробничників на місцях і всю технологію виготовлення нових виробів. Дістали необхідні мірні інструменти — пробки, калібри і т. ін. Роз'яснили робітникам всю важливість нових завдань. Ці заходи дали змогу ритмічно випускати нову продукцію хорошої якості. В результаті вже протягом чотирьох років на нашу продукцію ще ні одного разу не надходило рекламаций від замовників.

Приклад ударної праці показують наші кращі виробничники. Це — токарі А. Тобольчен-

ко, В. Романенко, А. Черняк і А. Мисник; слюсарі Б. Кузнецов, П. Зінченко та фрезерувальник М. Олешко. Всі вони ударники комуністичної праці і щомісяця виконують свої завдання на 120—140 процентів.

Цінний почин Конотопського УВП, який підтримував заклик Московської ткалі М. Іванникової — ощадливо витратити сировину, матеріал і електроенергію — наш колектив виробничників теж підтримує. Успішне виконання соціалістичних обов'язань у першому півріччі цього року — запорука цьому. Так за рахунок економного розкрою металу та ощадливого використання електроенергії на окремі вироби вже є економія на підприємстві.

Це дає нам впевненість, що день народження В. І. Леніна — 22 квітня 1970 року, весь колектив працюватиме на законномленних резервах.

Г. ЦИГАНОК.

Економіст.

Н. ЗІНЧЕНКО.

Контрольний майстер.

Полтава.

Вправність і точність — такий девіз токаря Полтавського УВП-2 В. Романенка. Щоденний виробіток ударника комуністичної праці — 125 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Змагання на честь Ленінського ювілею, охопивши трудящих сіл і міст республіки, стало справді всенародним.

На Київському дослідному підприємстві УТОГ трудящі теж прагнуть новими трудовими успіхами зустріти знаменну дату і докладають всіх зусиль, щоб кожен день, що відділяє нас від славної ленінської дати, став днем ударної праці в ім'я виконання п'ятирічки.

НЕ ЗБАВЛЯЮЧИ ТЕМПІВ

Добре виконано серпневий план по реалізації виробів та товарній продукції. Не збавляючи темпів, працюють робітники і у вересні. Особливо слід відмітити хорошу роботу ударників комуністичної праці М. О. Сусло — монтажники сурдотехнічних приладів, О. О. Кисля-

на — ремонтника устаткування, І. О. Костюченка — стругальника експериментального цеху та багато інших. Варто додати, що до наступної наради ударників комуністичної праці, яка відбудеться 28 вересня в Київському Палаці культури глухих, їх рекомендовано на відзначення.

Вузькі двері з кімнати знову прочинились, і на порозі з'явився Ленін. Він швидко підійшов до вішалки в кутку, вхопив кепку, одів її, взяв пальто і почав натягувати на плечі. На Коцюбинського, що так і стояв при порозі, Ленін глянув тільки мигцем: відбувалося у підпіллі засідання Центрального Комітету, і, ясна річ, довкола чатували свої товариші. За Леніним зразу вийшов знову Подвойський і причинив за собою двері до кімнати. Він був уже в капелюху й підкачував комір пальта: він мав вийти за Леніном.

Ленін пройшов. Але коли він був вже біля порога, Коцюбинський не стримався. Володимир Ілліч! — сказав Коцюбинський.

Він проказав це неголосно — так, як проказує, коли думає, що твоя перетворюється в мову сама собою, мимо твоєї волі, але вимов твердо й настійно — так, коли в слово, в саму інтонацію вкладається пристрасне жадання.

Здрастуйте, товаришу, — сказав Ленін. І простяг руку. — Я не бачив Вас при початку. Ви тільки прийшли? Хто ви?

— Член нашої «воєнки», — пояснив Подвойський, — від комітету сто вісімдесятого полку.

Ленін, не випускаючи руки Коцюбинського, оглянув його швидко зніг до голови — в очах Ілліча блимнули іскорки веселого кепкування, швидкі, сміливі іскорки, такі властиві поглядів Ілліча, коли він збирався вимовити щось іронічне.

— Одне, — сказав Ілліч, — виглядаєте ви неприємно! Очевидно ви не просто з засідання нашого комітету? — Погляд Леніна ковзнув по одязі Коцюбинського ладному, добре прибраному по фігурі, справленому в офіцерській майстерні одягу, тепер зім'ятому заляпаному брудом, з обірваними поганами. — І, мабуть, не з офіцерського зібрання? — Посмішка зійшла з очей і торкнула губи Ілліча, але зразу ж зникла: Ленін глянув на синець на щоді і ласкаво подивився Коцюбинському в очі.

— Іменно з офіцерського зібрання, Володимир Ілліч! — посміхнувся Подвойський. — Товариш шойно з тюрми: під час демонстрації йому довелося трохи повоювати...

Ленін кивнув. Обличчя його було вже суворим.

— Як ваше прізвище, товаришу?

— Коцюбинський, — сказав Подвойський.

— Ви, здається, хотіли мені щось сказати? — запитав Ленін.

— Володимир Ілліч! — сказав Коцюбинський, і серце йому гуло в грудях. — Я знаю для розмови вже немає часу, і ви вже знаєте...

— Так-так! — відгукнувся Ленін. — Товариші підганяють мене. Бачите, ваш Подвойський не встоїть на місці! — Посмішка знову блимнула в його очах і перебігла на уста, але обличчя знову зробилося серйозне. — Вимагають, щоб я негайно заховався в підпіллі. Така справа, товаришу Коцюбинський: можливо, і всій партії знову доведеться йти в підпілля... Про демонстрацію я, справді, вже знаю багато, але кожна нова розповідь надзвичайно цінна.

— Володимир Ілліч! — сказав Коцюбинський. — Я хатів не про демонстрацію. Я нещодавно повернувся з України, куди послало мене керівництво військової організації, щоб зібрати делегатів від Південно-Західного фронту на Всеросійській з'їзд військових організацій

фронту і тилу. Я був у Києві і Чернігові...

— З України? — Все обличчя Леніна спалахнуло жвавою цікавістю. Це надзвичайно важливо! — Ленін вхопив Коцюбинського за обидві руки. — Розповідайте ж, розповідайте!

— Володимир Ілліч! — втрутився Подвойський. — Ми знайдемо спосіб організувати вам зустріч з товаришем Коцюбинським. Він розповість вам усе докладно. Але зараз ми маємо поспішати.

— Так-так! — сказав Ленін. Маємо поспішати. Обов'язково організуйте мені довгу розмову з товаришем з України і невідкладно! Але зараз тільки два слова. Який стан у Києві, товаришу Коцюбинський?

Юрій захвилювався. Думки — тисячі думок вихором линули в голову: сказати треба було так багато, і ще більше треба було почути від Леніна! Але Подвойський сіпав за рукав.

Коцюбинський стис Леніну руку — його пальці й досі лежали в теплій, м'якій, але надзвичайно міцній долоні Ілліча, — і сказав:

— Володимир Ілліч! На Україні добре: донецькі шахти, Катеринослав, Харків — скрізь

по пролетарських центрах день у день неспинно і в величезних масштабах зростає і шириться вплив нашої партії в масах...

— Браво! — скрикнув Ленін і потис руку Коцюбинському. — В цьому запорука перемоги соціалістичної революції. Маса, маса і ще раз маса! — Посмішка знову блимнула в очах Ілліча. — Оце й буде найкраще наше підпілля: в масах! — Обличчя Ілліча знову зробилось зосереджене. — Але на Україні особливо важливо піти не тільки в пролетарські, а й селянські маси: їх треба розшарувати і відірвати від впливу куркуля, на якого хочуть спертися українські сепаратисти! Треба йти до найбільшого селянина, до... як це говорять у вас, на Україні, про малоземельних і безземельних селян?

— Незаможних?

— От-от! Незаможників!.. А в Києві? В Києві як?

— Володимир Ілліч! — сказав Коцюбинський. — В Києві теж було б добре: в пролетарських масах вплив і авторитет нашої партії зростає велетенськими кроками...

(Закінчення в наступному номері)

ВЕЧІР ВШАНУВАННЯ

На сцені в обрамленні українських рушників великий портрет І. П. Котляревського, а внизу крупними літерами подум'яніють слова Т. Г. Шевченка:

Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сїє,
Тебе не забудуть.

У такій урочисто-святковій обстановці в Київському Палаці культури глухих відбувся літературно-тематичний вечір, присвячений 200-річчю з дня народження основоположника української літератури І. П. Котляревського, ювілей якого за рішенням ЮНЕСКО, відзначає ольше, як в 100 країнах світу.

З доповіддю про життєвий і творчий шлях видатного українського письменника на вечорі виступила завідувача бібліотекою Палацу культури М. Можарова. Потім читачі бібліотеки — обліковець Київського УВП-3 Рая Рибальченко, технік проєктного інституту «Діпроцукор» Євгенія Капелюс та учень Курсової бази УТОГ Микола Глушенко, одягнені в українські народні костюми, майстерно виконали уривки з поеми «Енеїда» та п'єси «Наталка Полтавка».

До ювілею видатного українського письменника в Палаці культури відкрито книжкову виставку творів І. П. Котляревського.

Пам'ятник на могилі Івана Петровича Котляревського у м. Полтаві. Недавно члени УТОГ Полтавського об'єднання, відзначаючи 200-річчя з дня народження видатного українського письменника, поклали до підніжжя пам'ятника букети живих квітів.

КВІТИ ВІД ЗЕМЛЯКІВ

Свято шанують полтавчани пам'ять свого земляка, видатного українського письменника Івана Петровича Котляревського, автора славетної «Енеїди» і широківідомих творів «Наталка-Полтавка» та «Москаль-чарівник».

На могилу славного сина Українського народу І. П. Котляревського, над якою схилила в журбі свої червоні китиці каліна, покладено з яскравих живих квітів численні вінки. Це данина шани і любові поетові від школярів, вчених, колгоспників, робітників, гостей з братніх республік та різних країн.

Свій вінок живих квітів із стрічкою «Великому українському письменнику І. П. Котляревському від членів УТОГ м. Полтави» поклали також і представники виробничих колективів УВП № 1, 2, міської та обласної організації УТОГ.

В приміщенні Будинку культури глухих відбувся вечір, присвячений 200-річчю з дня народження класика української літератури, майстра слова І. П. Котляревського. Потім силами учасників художньої самодіяльності було дано концерт.

У програмі концерту, присвяченого ювілею основоположника Української літератури, було показано уривки з його творів.

ПРАЦЯ, ВІДДАНА ЛЮДЯМ

Рівні стоси тканин... Коли заходиш до підготовчого цеху Лубенського учбово-виробничого підприємства, то якось зразу зачаровуєш їх. Та ще стіл, довгий, з біліючими сантиметрами на кінці — промірочної. Лежить на тканині крейда. То необхідне «знаряддя праці» для Парасковії Іванівни Макієвої.

Через блискучі скельця окулярів уважно стежить за кілометрами неширокої доріжки з тканини. То ж скільки треба

увати, щоб не пройшов брак, щоб ширина відповідала заданій, щоб інші могли покластися, бо ж недаром говорять про неї: «Якщо перевіряє Парасковія Іванівна — все буде в порядку. Можна не сумніватися».

Така щира, така привітна немолода вже жінка. Коли ми розмовляли — зайшла молода робітниця і назвала її мамою. Може трохи жартома, але велика доля правди, певне, була в тім жарті.

Вже понад п'ятнадцять років, як один день, минуло відтоді, коли зайшла вона вперше в цех учбово-виробничого комбінату. Багато відтоді води втекло.

— Тепер тут простір, світло, легко працювати, а тоді... Важко приходилось. Сама і ковдри

шила, і інструктором була. Зміну не одну виростила. І зараз тут працюють Тамара Ковш, Наталія Бобир, Марія Білан, Марія Онисенко, Марія Даниленко.

За щирі самовіддану працю друзі по роботі не раз виявляли Парасковії Іванівни високе довіря — вибирали головою і членом місцевому.

І хоч працює вже в іншому цеху — все ж такі приходять дівчата з бригади по пошиву ковдр. Діляться своїми радощами і сумом, чекають від неї поради або просто дружньої підтримки і співчуття. І говорять про неї тільки щирі, хороші слова.

Н. БЕСАРАБ.

Лубни.

На фото: Валентина Самойлик із сином Альошею.

ПЕРЕБОРЮЮЧИ ТРУДНОЩІ

Хто захопить у справах до підготовчого цеху Полтавського УВП-1, той обов'язково зуявиться, щоб подивитися, як працює Валя Самойлик. Досвідчений майстер звичними рухами вправно обводять на тканині крейдою контури дека.

На перший погляд, здається, що така робота під силу кожному. Але саме головне й полягає в тому, що від обміловника вимагається так компактно розмістити декала, щоб вишивав найменший процент міжлекальних відходів, щоб було раціональне, економне використання тканини. Особливо важливо це тепер, коли на підприємствах нашої системи розгортається рух заощадливості, за те, щоб працювати 22 квітня 1970 року на заощадженій сировині та матеріалах.

Крім своєї основної роботи Валя має ще й громадське дору-

чення: слідкує за додержанням правил по техніці безпеки. А коли необхідно, то з'являється вона і у швейному цеху, щоб допомогти відстаючим.

Вперше за швейну машинку В. Самойлик сіла у 1958 році. За час, що минув, вона добре опанувала спеціальністю швей-мотористки. Щозміни перевиконувала норми виробітку. Через три роки їй вже присвоюють звання ударника комуністичної праці.

Бувають випадки, коли через недугу чи з якоїсь іншої причини відсутній майстер відділення, тут вибір зразу ж падає на Валю Самойлик.

— Як же тобі вдається добитися таких успіхів? — допитується її подруги.

— Часом мені важкувато, але де важко, там і цікаво, а я труднощів ніколи не обминаю, їх переборюю, — каже вона.

Н. ШАЛИГА.

КОМУНІСТИЧНОЮ ПРАЦЕЮ СЛАВИМО ВІТЧИЗНУ

НОВА ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА—В ДІЇ

Донецьке УВП на нову систему планування та економічного стимулювання перейшло більше півтора року тому. Час це, порівняно, невеликий, благодотворні наслідки цього переходу для підприємства в цілому і, зокрема, для кожного робітника стали відчутні. У цьому переконаний кожен наш робітник. Набагато поліпшились економічні показники підприємства, оплата праці кожного.

У першому кварталі цього року наше підприємство одержало понад план 81200 карбованців прибутку. Перевиконані всі виробничі показники. Заробітна плата на одного працюючого в середньому зросла на 15 процентів проти плану 6 процентів.

Досягнуте прийшло не само по собі—це наслідок самовідданої праці усього колективу. Основа нової економічної реформи—підвищення продуктивності праці, матеріальна зацікавленість робітників у наслідках своєї праці.

Фонд матеріальної зацікавленості у першому півріччі збільшився на 9800 карбованців проти плану, а фонд на соціально-культурні заходи—на 5 тисяч карбованців.

Для правильної оплати у відповідності із вкладенням трудом робітника, адміністрація УВП розробила положення, яким передбачено ряд якісних показників: підвищення продуктив-

ності праці, своєчасний і якісний ремонт обладнання, впровадження у виробництво нової техніки і ряд інших показників. Кожний робітник знає, що виконання цих вимог буде оплачено.

Нова економічна реформа дала широкий простір для творчої думки, для організації соціалістичного змагання. Переможцям змагання в цехах встановлено перехідний Червоний прапор та грошові премії.

Готуючи трудові подарунки на честь Ленінського ювілею, кожний робітник УВП має свій особистий рахунок, підводяться щомісяця підсумки змагання.

У соціалістичному змаганні перед веде бригада по пресуванню електроустановочних виробів, яку очолює бригадир О. Печерських. Виробничі завдання бригада виконує на 120—140 процентів. У першому півріччі бригада тричі завойовувала перехідний Червоний вимпел і грошову премію.

Робота цієї бригади яскравий приклад здруженості і розуміння колективної відповідальності за доручену справу, доказ безспірних переваг нової системи планування та економічного стимулювання, принцип: колектив—підприємству, підприємство—колективу знайшов своє найкраще втілення.

О. КЛИМЕНКО.
Старший економіст.

ТРУДОЛЮБИВИЙ КОЛЕКТИВ

Не раз вже траплялося—з ладу вийшли штампи клем і накладок. Виконання плану опинялося під загрозою. Але, шоразу, не рахуючись з часом, за роботу бралися інструментальники В. А. Якубенко, Н. Д. Годла та П. І. Жила. Вони ремонтували обладнання і цех складання знову одержували необхідні деталі. На УВП відновлювалася ритмічна робота.

Інструментальний цех—один з передових на підприємстві. Його колективу в числі перших було присвоєно високе звання цеху комуністичної праці.

У колективі інструментальників багато раціоналізаторів. Так, П. І. Жила замінив у штампі гнучкі контакти електропатрона пластинками з твердого сплаву. Це продовжило строк служби штампів. А. Н. Годла замінив упори в штампі, що дало економію при штампуванні деталей.

Інструментальники не тільки успішно справляються з виробничим завданням, але й беруть активну участь в громадському житті. В. А. Якубенко, наприклад, керує кінолюбительською студією в Будинку культури.

За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні за II квартал колективу Донецького УВП нещодавно присуджено перехідний Червоний прапор Донецького облвідділу УТОГ. Трудовики підприємства прагнуть тепер працювати так, щоб закріпити здобуті успіхи і зустріти Ленінський ювілей високими трудовими показниками.

Б. ТУРКІН. Керівник експериментальної групи.

ЗАГАЛЬНЕ ПРАГНЕННЯ

Гідний трудовий подарунок готують трудівники Донецького УВП знаменому Ленінському ювілею. Зараз між бригадами, цехами, дільницями шириться соціалістичне змагання, яке набирає щоденно все дальшого розмаху. Ініціатором руху за комуністичну працю виступив колектив електроарматурного цеху. В цьому цеху, особливо в його складальному відділенні, де працює близько 150 робітників, все підпорядковано одній меті, одному прагненню: і надалі добиватися зразковості в культурі виробництва, досягненні високих виробничих показників. «Один—за всіх, всі—за одного», «Вмієш сам, допоможи товаришеві». Під такими девізами трудиться нині весь колектив. Це сприяє злагоженню в роботі, зростанню продуктивності праці, підвищенню якості продукції.

Проте, не тільки працею на виробництві зайнятий наш колектив. Багато цікавих і потрібних заходів проводиться у нас у вихідні дні. Організовуємо зустрічі з ветеранами виробництва, зі старими більшовиками, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн, різні мімічні читання, усний журнал, лекції, бесіди, літературні вечори. В них на першому плані розповіді про геніального вождя

і вчителя світового пролетаріату В. І. Леніна. Його світлий образ надихає робітників на нові трудові звершення в ім'я рідної Вітчизни. У вихідні дні часто виїжджаємо в експресні подорожі шляхами революційної, бойової і трудової слави Донецького краю. Знайомимося з його героїчним минулим і сучасним.

Багато уваги приділяємо вихованню молодого покоління, людині комуністичного суспільства. В цьому беруть активну участь широкі кола громадськості, органи міліції і прокуратури. Готує спеціальну сатиричну програму агіткультбригада Будинку культури. Її учасники часто виступають на тематичних вечорах під загальною назвою «Не проходите мимо». Тема вечора направлена проти п'яниць, порушників трудової дисципліни, дармоїдів тощо.

Ці та інші заходи сприяють покращанню масово-політичної і культурно-виховної роботи серед трудівників підприємства, допомагають згуртовувати колектив для виконання важливих завдань п'ятирічки.

Т. СЕЗОНОВА.
Заступник директора УВП по навчально-виховній роботі.

НЕ ПОМИЛИВСЯ У ВИБОРІ

У 1953 році я закінчив школу-інтернат для глухих дітей. Переді мною постало питання: куди йти працювати? Вже тоді йшла добра слава про колектив Донецького учбово-виробничого підприємства. І, довго не вагаючись, вирішив пов'язати свою долю з цим колективом. У виборі не помилився. Колектив тут справді чудовий. За досить короткий час оволодів фахом слюсаря-інструментальника і за 16 років праці на цьому підприємстві став висококваліфікованим спеціалістом. Нині вже маю шостий розряд.

Досить змінилося наше підприємство останнім часом. Робітники працюють на нових високопродуктивних верстатах, в цехах світло, чисто, всюди—квіти.

З січня нинішнього року в інструментальному цеху організовано спеціальну групу, куди ввійшли кращі слюсари В. Ляпов, С. Бударевич, Л. Воловик та інші. Ця група справляється з будь-яким виробничим завданням. Керує нею досвідчений вибійник Б. М. Туркін, який працює на Донецькому підприємстві близько 20 років. Нині експериментальники багато докладають зусиль для освоєння нової продукції, повної механізації трудомістких процесів виробництва.

Л. ДРОБ'ЯЩЕНКО.
Слюсар-інструментальник.

ВОЛОДІЄ КІЛЬКОМА ПРОФЕСІЯМИ

Вже майже 20 років трудиться на нашому учбово-виробничому підприємстві Василь Декерменджі. За цей час освоїв декілька професій. Він—ударник комуністичної праці, норми виробітку щоденно виконує

на 150—160 процентів, бере активну участь у громадському житті підприємства та Будинку культури глухих.

М. БАСКОВА.
Роздавач інструменту.

ВЕТЕРАНИ

готовляє складні штампи та пристрої. Та, як і раніше, до нього йде молодь за порадою і допомогою.

Ударниця комуністичної праці, пресувальниця К. Бутенко. Продукція, яку вона випускає—тільки відмінної якості.

Досконало вивчили свою спеціальність складальниця В. Ф. Маханько, М. І. Данилова, штампувальниця М. Д. Манакіна, стругальник В. Г. Декерменджі. Вони завжди приходять на допомогу своїм товаришам по роботі.

А хто не знає в колективі складальницю Валентину Пиницю? Акуратна, ввічлива, вона користується повагою серед своїх товаришів по роботі. Її неодноразово вибирали в місцевком. Валя обиралась депутатом Куйбишевської райради депутатів трудящих м. Донецька.

На одній з складних діль-

Складальниця електроустановочних виробів В. Пиниця. Вона з честю носить високе звання ударниці комуністичної праці, змінні норми щоденно виконує на 140—150 процентів.

На підприємстві цінують і поважають ветеранів. Своєю самовідданістю і багаторічною працею вони заслужили повагу до себе.

Л. РАДОМСЬКА.

Ударники комуністичної праці Донецького УВП (зверху донизу): В. Годла—складальниця електроустановочних виробів, фрезерувальник І. Яковенко та С. Лефортова—складальниця вимикачів. Всі вони щоденно виконують завдання на 140—150 процентів.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

Матеріали цієї сторінки підготували нештаат. кор. Донецького УВП.

наше ЖИТТЯ 3

20 вересня 1969 р.

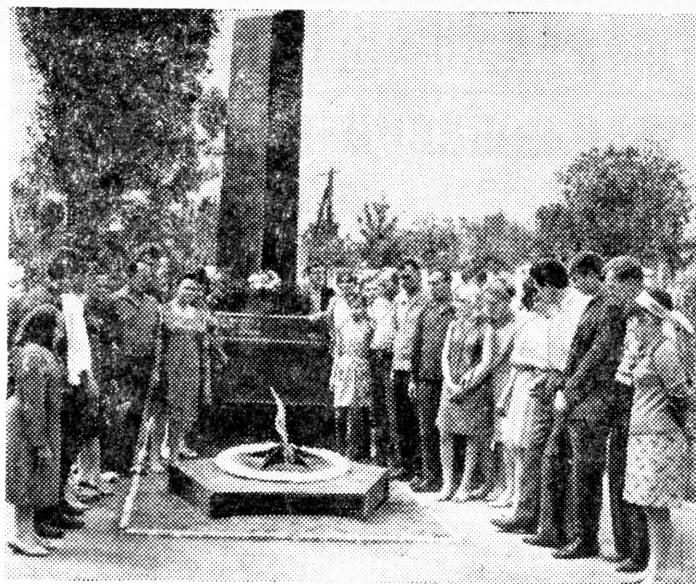
НЕВ'ЯНУЧОЮ комсомольською славою покрило себе м. Краснодон у роки Великої Вітчизняної війни.

Нещодавно група глухих трудівників з м. Макіївки здійснила екскурсію по місцях бойової слави молодогвардійців. Вони побували в м. Ровеньках біля пам'ятника комсомольським підпільникам, а також у лікарні, де по-звірячому гестапівцями було замучено Олега Кошового.

Екскурсанти з Макіївки відвідали музей «Молодої гвардії» у м. Краснодоні, де ознайомилися з листами та записками до рідних і друзів, що їх вдалося передати підпільниками на волю з фашистських катівень.

На фото: група екскурсантів Макіївського Будинку культури глухих біля вічного вогню молодогвардійців.

Текст В. КОЗЛОВА.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

ДОБРЕ трудиться в ці дні бригада Стрийського учбово-виробничого підприємства, яку очолює Ярослав Миколайович Кизима.

Взявши підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, глухі пресувальники І. Казмірчук, Г. Гордєєв, М. Пилипів та інші систематично виконують норму виробітку на 123 проценти.

★★★

У нинішньому році велика кількість глухих трудівників

КОРОТКІ ВІСТІ ІЗ СТРИЮ

Стрийського підприємства провела свої відпустки в будинках відпочинку та санаторіях. Так, Іван Павлик, Іван Казмірчук добре відпочили в «Сосновому борі», що під Києвом, а Василь Кирилич та Іван Павлик — в м. Заліщиках Тернопільської області.

Чимало трудівників підприємства за сумлінну працю були премійовані безкоштовними путівками.

★★★

Відбулись зустрічі баскетбольних команд учбово-виробничих підприємств Львова, Дрогобича, Стрия і Бродів. Перше місце зайняли баскетболісти Стрийського УВП. Серед переможців відзначились глухі Станковський, Гордєєв, Присташ, Бережної та інші.

Ф. ЗБОРОВСЬКИЙ.
Наш нештат. кор.

Львівська обл.

КАНІКУЛИ БІЛЯ МОРЯ

Чудово провели свій літній відпочинок учні старших класів Калуської спешколи для глухих дітей. Вони відпочивали біля моря в місті-герої Севастополі. І місто, і море справили на учнів незабутнє враження.

З батьківською турботою зустріли їх працівники турбази «Чорноморська», створили всі умови для хорошого відпочинку.

Учні побували на легендарному Малаховому кургані, в

музеях міста, оглянули архітектурні та історичні пам'ятники, відвідали відомий севастопольський «Акваріум», де зібрані всі види риб і морських тварин, що населяють Чорне море.

Та й на самій турбазі не вичухало веселе життя. Учні брали в його організації саму безпосередню участь. За найкращий художній номер, пантоміму «Риболов», учениця VI класу Г. Василичина одержала

грамоту. Учень VI класу М. Лизень нагороджений грамотою за найкраще оформлення газети «Турист».

Засмагли під ласкавим південним сонцем, зміцніли, задоволені поверталися учні в Одесу. Прощально кричали чайки і неслися за теплоходом.

— Прощай, Севастополь! — махали з борту дитячі руки. — До нової зустрічі, гостинне місто!

С. ТЕЛЕГІНА.
Вчителька Калуської спешколи для глухих дітей.

ДОРОГА В ЖИТТЯ

НА РОВЕНСЬКОМУ учбово-виробничому підприємстві відбувся урочистий випуск столярів-мебелників, учнів виробничого навчання.

Перед екзаменаційною комісією пройшло 15 вчорашніх учнів і завтрашніх майстрів своєї справи. Майже всі вони показали себе високодисциплінованими, трудолюбивими людьми. Їм присвоєно III і IV розряди,

нагороджено грамотами. Хороших показників у навчанні добились учні С. Линник, В. Колб, Н. Антонюк, Г. Дружинін та ряд інших. По праву буде гордитися підприємство такими виробничниками, як В. Харчук, В. Козубовський, В. Федик.

Вмілими кадрами поповнює-

ться Ровенське УВП. На зміну їм приходять нові учні, випускники шкіл-інтернатів. Вони також будуть знайомитись зі столярною справою, вивчати її теорію і технологію, проходилимуть практичні заняття і разом з тим навчатимуться в Ровенській вечірній школі робітничо-молоді.

К. БУБЕЛО.

СПЕКТАКЛЬ ДО ЮВІЛЕЮ

Йдучи назустріч знаменній даті — 100 річчю з дня народження В. І. Леніна, — драматичний колектив Донецького Будинку культури глухих ще інтенсивніше став працювати над удосконаленням сценічної майстерності, виразності і культури жесту. Все це — окремі ланки основної роботи над спектаклем. Зараз колектив готує п'єсу В. Гусєва «Іван Рибаків», в якій розроблена тема передачі революційних і трудових традицій від покоління до покоління.

Головну роль — Івана Рибаків — виконує ветеран колективу Сергій Мальцев, токарь учбово-виробничого підприємства, роль сина Вані грає заточник Донецького заводу точного машинобудування т. Матвійчук.

В спектаклі зайняті й інші ветерани сцени т. Лобачов — тесля заводу «Буддеталь», т. Терещенко — конструктор УВП, Перебийніс — інструктор обліку, роздавач інструментів на УВП т. Баскова та інші.

Та основу колективу складає молодь, працівники учбово-виробничого підприємства і компактних груп міста.

Колектив працює ритмічно і цілеспрямовано. І хоч існують ще деякі проблеми в постановці спектаклю, все ж ми докладаємо всіх зусиль, щоб п'єса «Іван Рибаків» в нашій постановці стала гідним подарунком славному ювілею.

Д. ПРОЦЕНКО.
Художній керівник драматичного колективу Донецького Будинку культури.

На фото: в Чернівецькому Будинку культури глухих з успіхом виконують буковинський танок члени хореографічного гуртка С. Ротар та Л. Третякова.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Міжнародний фейлетон

У ДИТИНСТВІ Деніса Хілі тягло до кінорежесури. В університеті хилило до філософії. Нарешті після закінчення Оксфорду його кинуло в політику.

Колись Хілі ходив у лівих лейбористах. Його вважали поборником миру, і він виступав у парламенті з пропозиціями «заморозити рівень озброєння в Європі». Ще в жовтні 1959 року для Хілі були властиві такі виступи: «Співробітництво з Радянським Союзом є абсолютною необхідною основою світового порядку». Чого тільки не скажеш, перебуваючи в опозиції і прагнучи до міністерського портфеля!

Поворот на 180 градусів Хілі здійснив, коли став міністром оборони Великобританії. З «лівого» він блискуче зробився «правим» і відразу ж почав розвивати активну мілітаристську діяльність. Особливо це стало помітним з осені минулого року. Етапи переростання з пацифіста у махрового мілітариста свідчать, що війновничий психоз «стратегів» Хілі дедалі прогресує.

Грудень 1968 року. «Я радий можливості сказати, — бере різко вправо Хілі, — що ми здобули велике довіря Німеччини (читай: Західної — Ю. К.) тим,

КУДИ ХІЛІ ХИЛИТЬ

що збільшили наш внесок у військову міць НАТО...»

Січень 1969-го. Цього разу міністр хилить ще більше вправо, до стратегії, яка передбачає застосування ядерної зброї на першій стадії бажаної для нього світової війни.

В лютому — Хілі у Мюнхені знову бере праворуч: «Ядерна ескалация — єдина альтернатива капітуляції!»

І, нарешті, доходить до ручки, створюючи на чолі з своїм міністерством «Біду книгу» з питань оборони Англії. Тут містер Хілі вже не хилить, а чорним по білому нахабно твердить, що Англія віднині має намір кинути всі свої військові сили в Європу, надаючи їм у розпорядження НАТО. Крім того, він продовжує орієнтувати англіївців на американську ядерну зброю та 6-й флот США в Середземному морі. Англія обіцяє у співробітництві з ФРН зміцнити ядро НАТО, в зв'язку з чим має намір витратити цього року на мілітаризацію країни 2266 мільйонів фунтів стерлінгів.

У своєму «творі» Хілі намагається втовкмачити підлеглим англійської корони, що нібито Радянський Союз — найбільш можливий противник Англії, а

тому, мовляв, слід підтягти паски й кинути всі кошти на озброєння та армію. «Ми являємо собою єдину європейську державу, — хизується міністр, — яка має достатній військовий потенціал і спроможна відігравати важливу роль на всіх трьох головних фронтах НАТО — на суші, морі й у повітрі...» Розуміючи, що не матиме широкій підтримки серед народу, Хілі самовпевнено заявляє: «Я зайнявся політикою не для того, щоб мене любили як людину, і навіть не для того, щоб мене розуміли...»

Що ж, напрям думок у міністра та компанії цілком зрозумілий — він агресивний. Треба лише з'ясувати: для чого Хілі став політиком? І того б хотів, щоб його любив? Дуже влучно на це відповів депутат-лейборист Оллауп, виступаючи в палаті громад: «Західнонімецькі генерали, кожен з яких був офіцером гітлерівських збройних сил». Саме з ними, як відомо, і вступили в небезпечний зговор англійський уряд і міністр Хілі.

Газета «Санді експрес» з цього приводу писала: «Отже, угода полягає в тому, що ми увійдемо в «Спільний ринок», а німці (читай: західні — Ю. К.)

одержать водневу бомбу».

Симпатії ж Деніса Хілі до колишніх гітлерівців стають дещо зрозумілими, коли врахувати, що він, будучи ще студентом-філософом, брав участь у виступах місцевих молодчиків на підтримку нацистів.

В мисленні міністра, який намагається зараз зробити атомний гешефт з генералами Бонна, відсутній здоровий глузд, і це розуміє англійський народ, що, мабуть, не забув мюнхенський гендель Чемберлена.

Тому слушно буде нагадати декому в Лондоні, до чого призвели загравання англійських політиків з мілітаристом Вільгельмом II та биснуватим фюрером, яким вони свого часу вклали в руки зброю.

В першій світовій війні це «благодійство» коштувало життя сотням тисяч англійських солдатів. У другій — знову ж такі були тисячі й тисячі загиблих «томмі», було варварське бомбардування Лондона гітлерівськими літаками-снарядомі ФАУ.

Ось чому англійській громадськості дуже часно спитати тепер, коли міністр оборони Великобританії вкладає атомну зброю в руки західнонімецьких реваншистів: — Містер Хілі, куди ж ви хилите?!

Юрій КРАСНОЩОК.
(РАТАУ).

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

«РОБОТІ З КАДРАМИ — ПОСТІЙНУ УВАГУ»

Як повідомила редакцію голова Житомирського облвідділу УТОГ М. Ф. Руденко, факти, наведені в цій статті, підтвердились. Виступ газети обговорено на засіданні президії облвідділу. Директору учбово-виробничого підприємства Медіну І. П. вказано на недопустимість прояву лібералізму до порушників трудової дисципліни і запропоновано переглянути питання про дальше перебування О. Винокура на посаді інженера, який скомпрометував себе в колективі підприємства неодноразовою появою на роботі в нетверезому стані.

В. о. редактора
О. БОРИМЧУК.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського об'єднання глухих.

Київ, друк. УВІІ-3.
Зам. 1014—5040. 69 р.